wärrisewad ja lähhewad omma Teed, ja Wäggewad sadetakse ilma Käcta Mailmast ärra. Eest temma Silmad on iggaühhe Tede peäl, ja ei olle mitte sedda Pimmedust egga Surma Warjo, kuhho woitsid temma eest Warjule minna need, kes nurjatuma Tööd tewad.

§. 386. Weel ütles Eliu: Arwad sa sedda öigeks, et sa olled üttelnud: Mul on ennam Öigust, kui Jumalal; ja et sa ütled: Mis Kasso saan ma sest, et ma kül Patto ei te? Wata ülles Taewa pole, ja mötle järrele! Kui sa Patto teed, mis tahhad sa Jummala wasto ettewötta; ja kui so ülleastmissi palso on, mis woid sa temmale teyha; ja kui sa öige olled, mis annad sa temmale, ehk mis saab ta sinno Käest? Wata, Jummal on kõigeüllem, agga temma ei pölga keddagi: Hälat et jätta ta mitte Ellusse, agga Willetsattele annab ta

ta Öigust; ei ta pöra ennese Silmi Öige pealt mitte ärra!

§. 387. Temma Silmad on Kuningatrega nende Aujärje peäl; ta pannab neid istuma, et nemmad ikka üllemaks jäwad. Ja kui nemmad siis jälle Ahhelattega kinni on, ja Willetsusse Köiedes wangis, siis kulutab ta neile nende kurja Tööd ja Ülleastmissi, et nemmad nurjatumast Tööst peawad ennast pöörma. Kui nemmad siis wötwad kuulda ja tedda tenida, siis löppetawad nemmad ommad Päwad Heaga, ja ommad Aastad armsa Asjadega. Agga kui nemmad mitte ei kule, siis lähhewad nemmad Surma Odda sisse, ja heitwad Hinge ilma Moistusseta.

§. 388. Wata, Jummal on Keigeüllem, ja meie ei tunne tedda mitte ärra. Temma mürristab omma Heälega immelikkult, ta teeb sured Asjad, ja meie ei tunne neid mitte ärra. Temma ütleb Lummele,